

Motivele și principalele argumente

Reclamantul urmărește să obțină anularea Deciziei C(2006) 5700 final a Comisiei din 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — cauciuc butadien și cauciuc butadien-stiren, prin care Comisia a stabilit că reclamanta, împreună cu alți întreprinzători, a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin încheierea unei înțelegeri având ca obiect stabilirea prețurilor țintă pentru produse, repartizarea clienților prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații referitoare la prețuri, societăți concurente și clienți.

Reclamantul își sprijină cererea pe paisprezece motive. Conform acestuia:

- i) Comisia a încălcat articolul 81 CE prin faptul că nu ar fi dovedit la standardul cerut că Trade-Stomil a participat la cartel;
- ii) Comisia a încălcat obligația de a motiva atunci când a stabilit că Trade-Stomil a participat la cartel timp de trei luni;
- iii) Comisia nu ar fi competentă să adreseze societății Trade-Stomil o decizie în temeiul articolului 81 alineatul (1) CE și a articolului 53 din Acordul SEE;
- iv) Comisia a încălcat, în plus, articolul 81 CE prin aceea că a considerat că Trade-Stomil acționa în calitate de fals agent al societății Dwory;
- v) Comisia a încălcat obligația de a motiva atunci când a stabilit că Trade-Stomil acționase în calitate de fals agent al societății Dwory;
- vi) Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin aceea că a calculat amenda pe baza cifrei de afaceri cumulate a societăților Dwory și Trade-Stomil;
- vii) Comisia a încălcat obligația de a motiva atunci când a aplicat societății Trade-Stomil o amendă pe baza cifrei de afaceri cumulate a societăților Trade-Stomil și Dwory, în loc să aplice o amendă numai pe baza cifrei de afaceri a societății Trade-Stomil;
- viii) Comisia a încălcat principiul egalității prin aceea că a calculat cuantumul de bază al amenzii ca și cum Trade-Stomil, simplu agent lipsit de orice control asupra cantităților sau al prețurilor, ar fi fost un furnizor/producător;
- ix) Comisia a încălcat obligația de a respecta regulile pe care și le-a impus, prin aceea că nu a ținut cont de caracterul pasiv sau de subordonare al participării societății Trade-Stomil la cartel;
- x) Comisia a încălcat obligația de a respecta regulile pe care și le-a impus, prin aceea că nu a redus amenda pentru nepunere în aplicare;
- xi) decizia Comisiei a încălcat principiul proporționalității atunci când a stabilit amenda;
- xii) Comisia a încălcat drepturile apărării prin aceea că nu a audiat societatea Trade-Stomil cu privire la temeiul propunerii de a asuma o jurisdicție extrateritorială;

xiii) Comisia nu a stabilit caracterul intențional sau neglijent al încălcării, și nici nu a audiat societatea Trade-Stomil pe acest subiect;

xiv) Comisia a greșit în calcularea amenzii.

Recurs introdus la data de 23 februarie 2007 de către Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii pronunțate la data de 14 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-122/05, Economidis/Comisie

(Cauza T-56/07 P)

(2007/C 95/94)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Cealaltă parte în proces: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgia)

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii atacate în privința admiterii primelor două motive, întemeiate pe ilegalitatea procedurii de numire și pe încălcarea articolului 29 alineatul (1), precum și a articolului 31 din statut și în privința anulării numirii unei alte persoane în postul de șef al unității „Biotehnologie și genomică aplicată” și, prin urmare, a respingerii candidaturii reclamantului din primă instanță pentru acest post;
- admiterea concluziilor prezentate de pârâta din primă instanță, prin pronunțarea asupra litigiului, și, prin urmare, respingerea acțiunii în cauza F-122/05;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei în fața Tribunalului Funcției Publice pentru ca acesta să se pronunțe asupra restului motivelor;
- obligarea reclamantului din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată, precum și a propriilor cheltuieli în fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea din 14 decembrie 2006, a cărei anulare este solicitată în cadrul prezentului recurs, Tribunalul Funcției Publice (TFP) a anulat decizia Comisiei din 23 decembrie 2004 de numire a unui alt candidat într-un post de șef de unitate și, în consecință, de respingere a candidaturii reclamantului.

În sprijinul cererii de anulare a hotărârii menționate, Comisia invocă trei motive, dintre care primul este întemeiat pe aplicarea greșită a jurisprudenței „Kratz”⁽¹⁾ în speță, în măsura în care noua reglementare aplicabilă, între care dispozițiile pertinente din statut și decizia PEI⁽²⁾ a Comisiei, ar fi diferită de cea care era aplicabilă în cauza „Kratz”, considerent de care Tribunalul ar fi omis în mod eronat să țină cont.

Al doilea motiv invocat de către Comisie este întemeiat pe o pretinsă contradicție a motivelor hotărârii atacate care constă în faptul că Tribunalul a constatat mai întâi pertinenta principiului separației funcțiilor și a gradului, a posibilității de ocupare a postului numai prin transfer, gradul fiind automat cel al candidatului selectat în ziua numirii, pentru ca ulterior să se pronunțe pentru obligația de a publica posturile pe grupe de două grade.

În al treilea rând, Comisia susține că, dacă ar trebui să fie reținută obligația de a publica posturile de șef de unitate în funcție de cuplurile de grade determinate, așa cum este acestea impusă instituțiilor prin hotărârea atacată, reclamantul din primă instanță nu ar avea un interes să acționeze și recursul său ar trebui respins ca inadmisibil. Potrivit Comisiei, hotărârea atacată ar depăși astfel obiectul cererii din primă instanță.

⁽¹⁾ Hotărârea Tribunalului din 17 mai 1995, Kratz/Comisie, T-10/94, Rec. 1995, p. II-1455.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 28 aprilie 2004 C(2004) 1597, privind personalul de încadrare intermediară, publicată în *Informations administratives* nr. 73/2004 din 23 iunie 2004.

Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — E.ON Ruhrgas și E.ON Földgáz Trade/Comisie

(Cauza T-57/07)

(2007/C 95/95)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Germania) și E.ON Földgáz Trade Zrt. (Budapesta, Ungaria) (reprezentanți: G. Wiedemann și T. Lübbig, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea alineatului (4) din finalul primei pagini din decizia Comisiei Europene (document nr. 30783) din 19 decembrie 2006 și adresată E.ON Ruhrgas International AG în cauza M.3696 — E.ON/MOL, precum și anularea deciziei Comisiei Europene (document nr. 924) din 16 ianuarie 2007, adresată de asemenea E.ON Ruhrgas International AG în cauza M.3696 — E.ON/MOL;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia din 21 decembrie 2005, Comisia a constatat, sub rezerva respectării de către reclamantă a anumitor condiții și obligații, că preluarea de către E.ON Ruhrgas International AG a doua companii maghiare de gaz este compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European.

Fiind una dintre obligații, reclamanta E.ON Ruhrgas International AG și-a asumat răspunderea organizării și implementării unui program de distribuire a gazelor pe piața maghiară. Prețul inițial de licitare fusese stabilit la 95 % din media ponderată a costului gazelor, cu condiția ca prejudiciul total suferit de reclamante, ca urmare a prețului final de licitare aflat sub media ponderată a prețului gazelor, să nu depășească 26 milioane euro.

În scrisorile contestate, Comisia a indicat că pierderile suportate de reclamante într-o anumită licitație trebuia să fie compensate cu orice profit avut de reclamante în alte licitații. Reclamantele contestă acest lucru, fiind de părere că nu este nevoie ca pierderile ce rezultă din licitațiile de distribuire a gazelor să fie compensate de potențiale profituri care pot decurge din licitații viitoare.

În susținerea cererii lor, reclamantele invocă, în drept, două motive.

În primul rând, reclamantele susțin că nu există niciun temei legal pentru mărirea obligațiilor fiscale de către Comisie și, în consecință, schimbă ulterior obligațiile legale ce rezultă din decizia Comisiei din 21 decembrie 2005.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Regulamentul de procedură al Comisiei⁽¹⁾ a fost încălcat atât pentru că nu toți membrii Comisiei au hotărât cu privire la conținutul celor două scrisori contestate, cât și pentru că nu au fost corect delegate atribuții Direcției Generale a Comisiei în temeiul articolului 14 din respectivul regulament.

⁽¹⁾ JO 2000, L 308, p. 26, astfel cum a fost modificat.